

En sørgelig Sang

om et

6-dobbelt Mord

Mel.: Peter Schjøtt i Barndomsalder

See, nu denne stakkels Qvinde
Stod saa ene og forladt,
Syntes meer ei Trøst kund' finde,
Slutted' sig til Døden brat;
Hun medtog det Kjæreste
Hun paa Jorden eiede.

Da hun dette aabenbarede
For sin kjære Børn saa smaa,
De i Graad da hende svared,
Vi vil med i Døden gaae,
Vi vil følge Dig i Nød,
Følge Dig i Liv og Død.

Moderhjertet kunde briste
Ved at høre disse Ord,
Hun sig fra sit Leie listed'
Skjøndt hun der mishandlet laa,
Støttet af den Ældst' hun blev,
De til Døden var beredt.

Hun sig satte til at skrive
Sine efterladte Ord,
Hvoraf jeg har taget Visen,
Sandhed kun i denne staaer
Dermed hun sit Hjem forlod
Sidste Vandring sig paatog.

Moderkjærligheden brændte
For sin' kjære Børn saa smaa,
Villig' de fra Hjemmet vendte
Fulgte med til Uldum Aa,
Fire hend' for Øjet var,
En hun under Hjertet bar.

Hun et Reb de 3 omslynged,
Bandt dem alle til sin Barm,
Men den meest uskyldig' Yngling
Holdt hun fast udi sin Arm;
Kasted' sig i Dybets Gjøm,
For at find' et bedre Hjem.

De som Lig om anden Dagen
Fandtes udi Vandets Gjøm,
De med Møie blev optagen
Og blev bragt til deres Hjem
Blev udi 3 Kister lagt
Og til Kirkegaarden bragt.

See saa stor en Sørgeskare
Fulgte dem til Jordens Skjød,
Præsten holdt en rørende Tale
Taarer hos de Fleste flød
Rundt paa Uldum Kirkegaard
Hørtes Folkets Suk og Graad.

Kun for Eet lad os nu bede,
Alle Svagheds Børn vi er,
Og til Døden os berede,
Vi ved ei hvor den er nær.
Her desværre er for Faa
Der er fuldt beredt derpaa.

Tænk paa Gud den gode Skaber,
Tænk han er vor Frelser god,
Ingen, Ingen han forlader,
Kun vi følge vil hans Bud.
Tænk, Betænk, han livet gav
Lad ham lægg' os i vor Grav.

Udgivet af R.J.Sørensen (forfatter ?), 1867

Trykt i det Bechske Bogtrykkeri

(Dansk Folkemindesamling, Kbhvn., "1906/006B-001-007-022", og
Lokalhistorisk Forening for Uldum sogn)

okt.2001

68g. Peter Schütt.

Allegretto.

1. Peter Schütt i Barndomsalder tænkte alt paa
Llet og Svig, man genbitter Taarer falder
fra hans Moders Kinder ned. Selv hans Lærere
kunde ej føre ham paa Dydens Vej.

En ny sørgelig Sang , om
den ulykkelige Hustru i Uldum ved Veile

Mel. Du lille Ø, paa Havets blanke Vove.

Naar Haab og Tro udslukkes i vort Hjerter
Og ingen Redning skimtes mere kan,
Da overvældes Mennesket af Smerte;
Fortvivlelsen formørker dets Forstand.

Saa gik det her med denne stakkels Kvinde,
Ynkverdige var hun vist som saare Faa;
I Bønnen hun ei Trøsten kunde finde,
Men kun i Døden Fred og Hjælp hun saae.

Forladt af Alle syntes hun at være,
Hun glemte Frelseren, vor bedste Ven,
Men hendes fire Børn, de smaa og kjære,
Frivillig fulgte med til Døden hen.

Mishandlet reiste hun sig fra sit Leie,
Og støttet af de Ældste bort hun drog,
Tog med det kjæreste hun har i Eie,
Den mindste løb med Glæde foran dog.

Og ned til Aaen alle Fem de haster,
Hun bandt dem sammen, de ei skilles maa,
I Vandet de tilsammen sig nu kaster
Forenede i Døden vil de gaee.

Nu har hun endt. O bed for hende, Alle!
Kun Svagheds Børn vi ere, det vi veed,
Men Ingen veed, naar Herren os vil kalde,
Og saare Faa er derpaa fuldt bereed.

Hvormange dømmes saa, som de vil dømmes,
Hvor er den Kjærlighed, vor Frelser bød?
Hvor ofte see vi ikke den forsømmes --
Advarslens Stemme tidt forgjæves lød.

W.B.

Udgivet af G. Altenborg, 1867
Trykt hos W. Badhausen i Veile
(Dansk Folkemindesamling, Kbhvn., "1906/006B-006-132", og
Lokalhistorisk Forening for Uldum sogn)

okt.2001

63. Du lille Ø paa Havets blanke Vove.

Moderato. R. Bay

The musical score is written for voice and piano. It consists of three systems of music. The first system has the lyrics: 'Du lille Ø paa Havets blanke Vove med fagre'. The second system has the lyrics: 'Blomster om din grønne Strand, med Pugglene i dine Regne'. The third system has the lyrics: 'skeve, jeg elsker dig, du er mit Føde land'. The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line and a more active treble line.